

Stichting
Welzijn
Ouderen
Lemelerveld

Bezuinigingen 2011 - 2014

Inspraak op de bezuinigingsvoorstellen 2011 – 2014 van de gemeente Dalfsen.

Geachte commissieleden, geacht college, leden van de gemeenteraad, meneer de voorzitter.

Bij schrijven van de gemeente d.d. 8 juni 2010 heeft de ambtelijke organisatie ons geïnformeerd over de komende gemeentelijke bezuinigingen. Er is gevraagd vooruit te denken bij het opstellen van onze beleidsplannen en meerjarenbegroting. Ja zelfs opgeroepen om met suggesties naar de ambtelijke organisatie te komen.

Dat hebben wij gedaan. Vooruitlopend heb ik op 14 juni 2010 mogen inspreken over het Wmo-subloket in Lemelerveld en voorstellen gedaan tot realisering daarvan. Na mijn vakantie heb ik vernomen dat u daar niet voor gekozen hebt ondanks toezeggingen in 2007 om in 2008 te komen tot een Wmo-subloket, o.a. in Lemelerveld. Het is er nog steeds niet is. Jammer. Onthoud even het woordje "toezegging" door de gemeente.

Met een tweede brief van 20 september 2010 heeft de gemeente opnieuw aangegeven voor gesubsidieerde instellingen gekozen te hebben voor een collectieve bezuinigingskorting van 2½ % in 2011, oplopend tot 10% in 2014. Met de korting zijn wij, SWOL, niet blij. Dat brengt de dienstverlening in gevaar. Met de keuzevrijheid zijn wij tevreden. Het principe gelijke monniken, gelijke kappen, door gelijke percentages te hanteren heeft onze instemming. U bespaart ons, en naar ik mag aannemen ook voor de ambtelijke organisatie, veel overleguren. De verantwoording van de subsidie is immers gekoppeld aan de toetsing van de voorwaarden, o.a. rechtmatigheid en efficiency, opgenomen in de Algemene Subsidieverordening van uw gemeente.

Door voor enkele organisaties met bepaalde doelgroepen een uitzonderingspositie te geven in uw bezuinigingsvoorstellen, scheidt u echter gelijk weer precedenten. Daar wil ik dan óók een beroep op doen. Los van de vraag of de soep zo heet gegeten wordt als deze opgediend wordt. Hiermee doel ik op het volgende.

In 2005 heeft het bestuur van SWOL op verzoek van de gemeente een bezwaarschrift ingetrokken omtrent een jarenlang verzoek voor een budget ter vervanging van onze inventaris. We hebben dit ingetrokken nadat de gemeente de toezegging deed (daar heb je het woordje), een budget voor vervanging van inventaris van/voor SWOL goed te regelen.

Helaas moet ik vaststellen dat na vijf jaar, de toezegging nog steeds niet gehonoreerd is. Dit ondanks dat door ons hiervoor regelmatig aandacht is gevraagd. Het werd steeds uitgesteld. Het vertrouwen werd danig op de proef gesteld. SWOL is dan ook bijzonder teleurgesteld dat de toezegging (daar heb je het weer) om het goed te regelen nog steeds niet gehonoreerd is.

Het is dan ook gerechtvaardigd dat ik u, c.q. de gemeente vraag om ook vijf jaar te wachten voordat u bij ons begint de voorgestelde bezuinigingskortingen toe te passen. U hebt precedenten geschapen. Het is dan logisch dat ik daar óók een beroep op doe. De balans moet in evenwicht blijven. Het is geven en nemen.

Nogmaals. Dat u ons wilt korten, begrijp ik. Dat u ons de ruimte geeft om binnen de producten van de uitvoeringsovereenkomst te schuiven, doet ons deugd. Met de hoogte kan ik niet instemmen. Zeker niet als u naast de toe te passen kortingen de tarieven voor gebruik van voorzieningen wilt verhogen, omdat dit als een extra bezuiniging gezien moet worden.

Laat ik een voorbeeld noemen. Indien wij dezelfde lijn van de gemeente toepassen door de verhoging van de huur van de gymzaal door te berekenen naar onze doelgroep, kan dit aanleiding geven dat ouderen afhaken omdat de voorziening te duur wordt. Het moet tenslotte betaalbaar blijven. Door geen beroep op de gymzaal en de fysiotherapeut te doen voor meer verantwoord en gezond bewegen, scheelt ons dat in de kosten. Hierdoor is een deel van de bezuiniging opgevangen.

Het gevolg kan zijn dat de oudere daardoor minder mobiel wordt, eerder eenzaam wordt en eerder een beroep gaat doen op voorzieningen als tafeltje dekje en de hulp bij het huishouden. Met andere woorden, de werkgelegenheid en de kosten zijn dan verplaatst van de fysiotherapeut naar de organisatie die een beroep doet op een bijdrage van de gemeente via de Wet Maatschappelijke ondersteuning (Wmo). Is dit dan de bedoeling? Of kan de deelnemer een beroep doen op de bijstand.

Dergelijke voorbeelden gelden voor al onze producten, lees activiteiten en voorzieningen. Preventie moet toch dé oplossing zijn? We horen en lezen vaak, "ouderen zijn duur" en "oud worden is duur". Ik moet u zeggen, dat vinden wij als welzijnsorganisatie bijzonder zuur.

Tenslotte moet ik u mededelen dat het subsidiebedrag voor SWOL in uw begrotingsvoorstellen tot bezuinigingen, een behoorlijk lager bedrag weergeeft dan het subsidiebedrag voor 2011 in de beschikking/uitvoeringsovereenkomst die wij van de gemeente hebben ontvangen. De vraag is dan, wordt er met een dubbele boekhouding gewerkt of is dit een kwestie van creatief boekhouden. Graag ben ik bereid en wil het recht voorbehouden om op een later moment hier verder over te spreken.

Meneer de voorzitter geachte commissieleden, ik wil eindigen met de dank voor uw aandacht en wat mij betreft, het antwoord op mijn vragen en verzoek hoeft geen vijf jaar te duren.

Lemelerveld/Dalfsen, 13 oktober 2010
(spreekrecht burgers in de commissievergadering op 13 oktober 2010)

Antoon Sibelt, voorzitter SWOL